

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ತಮ್ಮ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೀವು ಯೋಗಬಲದಿಂದಲೇ ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಗಳಿಸಿ ಜಗಜ್ಜೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯ ಪಾತ್ರವೇನಾಗಿದೆ, ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?

ಉತ್ತರ: ಎಲ್ಲರ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದು ಸುಖ ಕೊಡುವುದು, ರಾವಣನ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವುದೇ ತಂದೆಯ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುವರೋ ಆಗ ಭಕ್ತಿಯ ಯಾತ್ರೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂದು ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಯಂ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಗೀತೆ: ನೀವೇ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ತಂದೆಯೂ ನೀವೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಓಂ ಶಾಂತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಯಾರ ಪಾತ್ರ? ಆತ್ಮವು ಶರೀರ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೂ ಸಮಯ ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದ ಯೋಜನೆಯನುಸಾರ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರ ತಿಥಿ, ತಾರೀಖು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಲೌಕಿಕ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೇ ತಿಥಿ, ತಾರೀಖು ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರಂತೂ ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರದು ಲೌಕಿಕ ಜನ್ಮವಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನ ತಿಥಿ, ತಾರೀಖು, ಸಮಯ ಇತ್ಯಾದಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕಲ್ಪ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ, ಯಾವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಅರ್ಧಾತ್ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವಾಗುವುದೋ ಆಗ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ತಿಥಿ, ತಾರೀಖು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ತಮೋಪಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪವು ಬೇಹದ್ದಿನ ದಿನವಾಗಿದೆ, ನಾನು ಇವರಲ್ಲಿ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನುವಾಚ ಆದರೆ ಭಗವಂತನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನೂ ಸಹ ದೈವೀ ಗುಣವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕವಾಗಿದೆ, ದೇವಲೋಕವಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವತಾಯ ನಮಃ:..... ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಅಲ್ಲಿ ಮೂಳೆ, ಮಾಂಸದ ಶರೀರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶ್ಲೇಷ ಛಾಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಲವತನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಛಾಯೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಾಗಲಿ, ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣವಿರುವುದೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಯಾವಾಗ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರೋ ಆಗಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇವರಿಗೆ ರಚಯಿತನೆಂತಲೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹಳೆಯದನ್ನೇ ಕೇವಲ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ತಂದೆಯೇ, ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಜಯ ಗಳಿಸಿ ಜಗಜ್ಜೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಯೋಗಬಲಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬಲವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಋಷಿ-ಮುನಿ ಮೊದಲಾದವರು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಶಾಂತಿಧಾಮವು ಮಧುರ ಶಾಂತಿಯ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ - ನಮ್ಮ ಮನೆಯು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ, ನಾವಿಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ದುಃಖಹರ್ತ-ಸುಖಕರ್ತ ಬನ್ನಿ, ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ರಾವಣನ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಎಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯು ರಾತ್ರಿ, ಜ್ಞಾನವು ದಿನವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯು ನಾಶವಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ದಿನವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖದ ಆಟವಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಮೊದಲು ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ, ನಂತರ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಾ-ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ಕಲಿಯುಗವು ಯಾವಾಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೋ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಯುಗವು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು

ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ಕೊಡುವರೋ ಆಗಲೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಆಸ್ತಿಯು ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಗುವುದು ತಾಯಿಯಿಂದಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮ) ತಾಯಿಯಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ನೆನಪೂ ಸಹ ಮಾಡಬಾರದು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರನೂ ಸಹ ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೇಹದ್ದಿನ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ರಚಯಿತ ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ರಚನೆ ಅಥವಾ ಹದ್ದಿನ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ತಂದೆಯನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವರು? ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿರ್ಧನಿಕರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ.

ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ - ಎರಡರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದು. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಾರ್ಥವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಮನೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಂತಹ ಫಲವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಫಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮವು ದಾನವಾಗಿದೆ. ದಾನಿಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಹಾದಾನಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಾನವಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಮತ್ತಾವುದೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳೇ ತಂದೆಗೆ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ, ತಾವು ಬಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ತಾವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾಬಾ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮದೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಾಬಾ ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತೆ ಅದು ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಭಕ್ತಿಯ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನನಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ದಾನ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದರ ಫಲವಂತೂ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕರ್ಮ, ಅಕರ್ಮ, ವಿಕರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎಂತಹ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಿರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖವೂ ಸಹ ನನ್ನಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಕರ್ಮಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸದಾ ಸುಖವೇ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ. ನೆನಪೂ ಸಹ ಸುಖಧಾಮ, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಇಂತಹವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ! ಇಂತಹವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಆತ್ಮವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ ಆದರೆ ತಮೋಪಧಾನರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸ್ವರ್ಗವೇನು, ನರಕವೇನು ಎಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ತಮೋಪಧಾನರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಸುತ್ತುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ನಾಮ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇದು ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದೇ ಸಂಗಮಯುಗದ ಗಾಯನವಿದೆ. ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಆ ರಾಜ್ಯವು ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಜಯ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ರಾವಣನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಸುರರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಪಂಚ ವಿಕಾರರೂಪಿ ರಾವಣನಿಂದ ಸೋಲುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತೆ ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ಜಯವನ್ನೂ ಗಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಂತರ ಪೂಜಾರಿ ಪತಿತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ರಾವಣನಿಂದ ಸೋತಂತಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ರಾವಣನು ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸದಾ ಅವನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ರಾವಣನ ಕಾರಣ ನೀವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಈ ವಿಕಾರಗಳಿಗೇ ಮಾಯೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯಾಜೀತರೇ ಜಗಜ್ಜೀತರು. ಈ ರಾವಣನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಳೆಯ

ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಈಗ ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ನೀವು ಈ ಪಂಚ ವಿಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಗಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆಟವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೋಲುವುದೇ ಸೋಲು, ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಗೆಲುವುದೇ ಗೆಲುವು. ತಂದೆಯೇ ಜಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನೂ ಸಹ ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿವಂತನೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾವಣನು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವನ ಗಾಯನವಿಲ್ಲ. ರಾವಣನು ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನೇ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಸೋಲುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಗೆಲುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆತ್ಮವು ನನಗೆ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು, ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದೇ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಬೇಕು. ಸಿಗುವುದೂ ಸಹ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತನುವಿನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಸಹ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿವೆ, ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಹೇಗೆ ಮೂಖ ನಾಟಕವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಮೂವಿ ಮತ್ತು ಸಿನೆಮಾಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರದು ಬಾಹುಬಲ, ನಿಮ್ಮದು ಯೋಗಬಲವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಒಂದುವೇಳೆ ಪರಸ್ಪರ ಒಂದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಆದರೆ ಅದು ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಒಡಕುಂಟಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಶಾಂತಿಯ ಶುದ್ಧ ಅಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು, ನೀವು ಮನ್ಮನಾಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ಮೂಲಕ ಜಗಜ್ಜೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅವರದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭಿಮಾನವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಶಾಂತಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೆನಪಿನಿಂದ ನೀವು ಸತೋಪಧಾನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಸಹಜ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯುಗೀ ಕರ್ಮ ಬಂಧನಗಳಿವೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಹೋಗಿ ಪಂಚ ವಿಹಾರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನನಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ನೀವು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನ್ನದು-ನನ್ನದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರೋ, ನನ್ನಪತಿ, ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಹೋಗಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಮಮತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರು ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಾವನರಾಗಿದ್ದೆವು, ನಂತರ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತಾವು ಬಂದು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳಿವೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದು ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇದಂತೂ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿ ಮೊದಲಾದವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ದೇಹ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಮಮತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯು 21 ಜನ್ಮಗಳ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಲೇವಾದೇವಿಯಂತೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. 21 ಜನ್ಮ, 21 ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದೇ ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ ಅರ್ಥಾತ್ 21 ಜನ್ಮಗಳು ಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಶರೀರವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅಮರರಾಗಿ, ಅಮರಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಂದೂ ಕಾಲವು ಕಬಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಸಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ದೇಹ ಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಡಿ. ಈಗ ಸುಖದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ದುಃಖದ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ದೈವೀ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಈ ದೇವತೆಗಳ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರು, ಇವರು ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ದೈವೀ ಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾರಿಗೂ

ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ತಂದೆಯು ದುಃಖಹರ್ತ ಸುಖಕರ್ತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಅರ್ಥಾತ್ ಅಂಥರಿಗೆ ಉರುಗೋಲಾಗಬೇಕು. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಾಯಃಲೋಪವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮುಖವಂಶಾವಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತುರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ದಾನವು ಮತ್ತಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಬಾಬಾ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮದಾಗಿದೆ, ತಾವೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ..... ಪಾತ್ರವನ್ನಂತೂ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತಾವೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ತಾವೇ ಗುರುವಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪಾವನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯಜ್ಞವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದು ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಋಷಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಆತ್ಮವೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ಈಗ ನಾವು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರವೇ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. 60 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯರು ವಾನಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೇನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ - ಮನ್ಮನಾಭವ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಈಗ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರದು ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಶಿವ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಈಗ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಕಲಿಯುಗೀ ಸರ್ವ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮರೆತು ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳ ದಾನ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸತೋಪ್ರಧಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿಯ ಶುದ್ಧ ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಈ ರುದ್ರ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಋಷಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಸಫಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ನಿಮಿತ್ತ ಭಾವದ ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಹಲ್ ಚಲ್ ಅನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಸದಾ ಅಚಲ-ಅಡೋಲ ಭವ.

ನಿಮಿತ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ನಾನು ಎನ್ನುವುದು, ನನ್ನದು ಎನ್ನುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಈ ಸ್ಮೃತಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಕಾರದ ಹಲ್-ಚಲ್ ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಚಲ-ಅಡೋಲ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಿತ್ತರಾಗುವಂತಹವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ ಏನು ಕರ್ಮ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೇವೆಗೆ ನಿಮಿತ್ತರಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು. ಸ್ಟೇಜ್ ನ ಕಡೆ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸ್ಮೃತಿಯೂ ಸಹ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಸರ್ವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನ್ಯಾರಾ ಆಗಿ ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಯದ ಅನುಭವವಾಗುವುದು.